

Arrest

nr. 291 148 van 28 juni 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 december 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X. VAN BELLEGHEM, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. BORTOLAZZI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 november 2018 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet).

Op 7 december 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht op 8 februari 2023. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 19.11.2018 werd ingediend en op data van 25.02.2019, 24.10.2019 en 27.10.2020 werd geactualiseerd door :

*K., R. (R.R.: ...)
nationaliteit: Azerbeidzjan
geboren te Kiriz Dane op (..)1970
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 September 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Betrokkene haalt aan dat zij herhaaldelijk getracht heeft deze te bekomen via de ambassade maar dit niet mogelijk is gebleken. Ter staving hiervan legt betrokkene één schrijven voor dd. 29.08.2014 gericht aan de Ambassade van Azerbeidzjan. Echter, dit schrijven is opgesteld in (vermoedelijk) de Russische taal, een vertaling hiervan wordt niet voorgelegd. Bovendien blijkt dit schrijven betrekking te hebben op dhr. A. A. en niet op betrokkene zelf. Dit schrijven kan dan ook niet aanvaard worden als geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van de voorwaarde tot het voorleggen van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgesteld reistitel of van een kopie van de nationale identiteitskaart.

Volledigheidshalve verwijzen we naar de opmerkingen die het Commissariaat-Generaal maakte in zijn beslissing dd. 18.07.2012: "Dit doet het vermoeden ontstaan dat u bewust bepaalde informatie, zoals de paspoorten waarover u beschikt, uw bezit van een ander staatsburgerschap, als uw laatste verblijfplaatsen ten aanzien van de Belgische overheden wil achterhouden. Door uw houding laat u het de asiendiensten bijgevolg niet toe een correct beeld te krijgen van uw staatsburgerschap noch over uw eventuele nood aan bescherming." (CGVS, dd. 18.07.2012, p.4). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in haar arrest van 10.12.2007, nr. 4623 dat de aanvraag om machtiging tot verblijf niet anders dan onontvankelijk kan worden verklaard wanneer iemands identiteit onzeker is.

De documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag is dus niet vervuld."

Op 7 december 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten:

“Mevrouw, die verklaart te heten:

*Naam, voornaam: K., R.
geboortedatum: (..)1970
geboorteplaats: Kiriz Dane
nationaliteit: Azerbeidzjan*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen dertig (30) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort.

Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de Minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land (artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980). Bij het nemen van dit bevel om het grondgebied te verlaten werd de situatie geëvalueerd. Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen:

Het hoger belang van het kind : Beide dochters van betrokkene zijn reeds meerderjarig.

Het gezins- en familieleven : Het gaat om een tijdelijke scheiding wat geen ernstig of moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

De gezondheidstoestand : Betrokkene beroept zich op medische elementen in hoofde van haar partner en legt daartoe een veelheid aan stukken voor. Echter, haar partner beschikt niet over verblijfsrecht in België én hij maakt geen deel uit van huidige aanvraag 9bis. De voorgelegde medische stukken kunnen dan ook niet weerhouden daar ze geen betrekking hebben op betrokkene zelf. Uit de voorgelegde stukken blijkt wel dat haar partner nood heeft aan mantelzorg door betrokkene. Echter, de voorgelegde stukken dateren allen uit de période tussen 2014 en 2018 en zijn aldus minstens vier jaar gedateerd. Zij hebben dan ook geen actualiteitswaarde meer. Betrokkene heeft nagelaten haar dossier te actualiseren met recente medische stukken. Ook het administratief dossier bevat geen recente medische stukken (laatste stukken in zijn dossier dateren van 2017). Er worden dus geen recente medische stukken voorgelegd waaruit blijkt dat haar partner niet in staat zou zijn om te reizen of dat er nog steeds nood is aan mantelzorg. Volledigheidshalve merken we op dat uit de laatste medische expertise van haar partner door de geneesheerdeskundige aangesteld door het gerecht blijkt dat haar partner in staat is om te reizen en dit reeds sinds 03.05.2017.

Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

"Verzoekster herinnert aan de feitelikheden: zij is intern gerelocaliseerd in de voormalige Sovjetunie en kan geen bewijs van haar identiteit kan voorleggen. Zij probeerde de Azerbeidjaanse ambassade nog meermaals te contacteren, doch zonder succes.

1. Art. 9bis, § 1 Vreemdelingenwet bepaalt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op : - de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken; - de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont. "

Onder "de onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven" aan te tonen wordt verstaan: aan te tonen dat er geen enkele instantie meer bestaat die deze identiteitsdocumenten afgeeft

of dat de afgifte ervan schriftelijk en aangetekend (eventueel meermaals) is aangevraagd, en dat er op deze vraag geen enkel antwoord werd verkregen.

Verzoekster ondernam beide stappen. Zij bevindt zich in de onmogelijkheid bedoeld in art. 9bis, § 1 Vreemdelingenwet.

Dienvolgens dient de bestreden beslissing te worden vernietigd, minstens geschorst vermits er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt voor verzoekster.”

2.2 Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziet dat een machtiging tot verblijf in België kan worden aangevraagd indien de aanvrager buitengewone omstandigheden aantoont en hij over een identiteitsdocument beschikt. De vereiste dat een identiteitsdocument moet worden voorgelegd geldt evenwel niet indien de aanvrager op geldige wijze aantoont dat hij in de onmogelijkheid is om dit document in België te verwerven.

In casu heeft verweerder de door verzoeksters ingediende aanvraag tot een verblijf in het Rijk te machtigen als onontvankelijk afgewezen omdat bij deze aanvraag geen identiteitsdocument werd gevoegd en evenmin op geldige wijze werd aangetoond dat het onmogelijk is om het vereiste identiteitsdocument in België te verwerven.

Het is niet betwist dat verzoekster geen identiteitsstuk heeft gevoegd bij haar aanvraag om haar tot een verblijf in het Rijk te machtigen. Zij houdt in wezen voor dat verweerder verkeerdelijk heeft geoordeeld dat zij niet aantoonde dat zij dit identiteitsdocument niet in België kan verwerven.

Verzoekster stelt dat zij “*intern gerelocaliseerd*” is in de voormalige Sovjetunie en geen bewijs van haar identiteit kan voorleggen. Zij probeerde de Azerbeidzjaanse ambassade meermaals te contacteren doch zonder succes.

Verzoekster toont hiermee echter niet aan dat verweerder verkeerdelijk aangaf dat om op ontvankelijke wijze een aanvraag om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd te kunnen indienen, een identiteitsdocument moet worden voorgelegd of het bewijs moet worden geleverd dat een dergelijk document in België niet kan worden verkregen. Uit het feit dat een vreemdeling bij zijn binnenkomst in het Rijk niet over een identiteitsdocument beschikt kan ook niet zonder meer worden afgeleid dat hij dit document tijdens zijn verblijf in België niet alsnog kan verkrijgen.

Door te beweren dat zij meermaals de Azerbeidzjaanse ambassade probeerde te contacteren weerlegt zij niet het motief dat zij in haar aanvraag slechts één schrijven van 29 augustus 2014, gericht aan de ambassade van Azerbeidzjaan, heeft voorgelegd in (vermoedelijk) de Russische taal. Bovendien blijkt dit schrijven betrekking te hebben op dhr. A.A. en niet op verzoekster zelf. Verzoekster toont bijgevolg niet aan dat verweerder op basis van een incorrecte feitenvinding tot zijn besluit is gekomen dat zij niet vrijgesteld is van het voorleggen van een kopie van haar identiteitsdocument.

Verzoekster gaat ook voorbij aan volgend het motief in de eerste bestreden beslissing:

“Volledigheidshalve verwijzen we naar de opmerkingen die het Commissariaat-Generaal maakte in zijn beslissing dd. 18.07.2012: “Dit doet het vermoeden ontstaan dat u bewust bepaalde informatie, zoals de paspoorten waarover u beschikt, uw bezit van een ander staatsburgerschap, als uw laatste verblijfplaatsen ten aanzien van de Belgische overheden wil achterhouden. Door uw houding laat u het de asieldiensten bijgevolg niet toe een correct beeld te krijgen van uw staatsburgerschap noch over uw eventuele nood aan bescherming.” (CGVS, dd. 18.07.2012, p.4). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in haar arrest van 10.12.2007, nr. 4623 dat de aanvraag om machtiging tot verblijf niet anders dan onontvankelijk kan worden verklaard wanneer iemands identiteit onzeker is.” Verzoekster weerlegt dit motief niet door erop te wijzen dat zij geen enkel antwoord heeft verkregen op haar (meermaals) schriftelijke en aangetekende schrijven gericht tot de Azerbeidzjaanse ambassade tot afgifte van haar identiteitsdocument. De asielinstanties stelden vast dat verzoekster bewust bepaalde informatie achterhoudt zoals het bezit van een ander staatsburgerschap, de laatste verblijfplaatsen en de paspoorten waarover zij beschikt.

Waar verzoekster verwijst naar één enkel schrijven, dat overigens betrekking heeft op een zekere dhr. A.A., gericht tot de Azerbeidzjaanse ambassade, is het standpunt van verweerder niet kennelijk

onredelijk om te oordelen dat zij niet op geldige wijze heeft aangetoond zich in de onmogelijkheid te bevinden om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België. De schending van artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3 In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“Verzoekster heeft in haar vraag tot verblijfsmachtiging op meer dan enkel de administratieve onmogelijkheid beroepen. Verweerder heeft de aanvraag verworpen op formele gronden, namelijk omwille van het ontbreken van een identiteitsdocument en het ontbreken van bewijs van onmogelijkheid om dit identiteitsbewijs te verwerven in België. Verweerder verklaarde de aanvraag tot verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet onontvankelijk. Verweerder heeft de aanvraag onderzocht binnen de strikt formele grenzen van artikel 9bis Vreemdelingenwet, en op geen enkel moment rekening gehouden met de overige elementen in het dossier.

De nodige bewijsstukken werden nochtans toegevoegd en bevinden zich in het administratief dossier van verweerder. Door te weigeren om de aanvraag tot verblijfsmachtiging van verzoekster ten gronde te onderzoeken op basis van het argument dat verzoekster niet over een identiteitsdocument beschikt, of de onmogelijkheid van het verkrijgen van dit document in België niet voldoende kan aantonen, vergeet verweerder rekening gehouden met het aangevoerde elementen in het dossier.

Dienvolgens dient de bestreden beslissing te worden vernietigd, minstens geschorst vermits er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt voor verzoekster.”

2.4 De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Verweerder dient, in tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te veronderstellen, geen onderzoek te doen naar het al dan niet bestaan van buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, indien hij reeds heeft vastgesteld dat een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is omdat niet het vereiste identiteitsdocument bij deze aanvraag werd gevoegd en er evenmin op geldige wijze werd aangetoond dat dit document niet in België kan worden verkregen.

Indien een aanvraag onontvankelijk is omdat aan een bepaalde vereiste niet is voldaan dan moet geen verder onderzoek naar een andere ontvankelijkheidsvereiste worden doorgevoerd.

De beschouwingen van verzoekster inzake de door haar ingediende “*nodige bewijsstukken*” en “*overige elementen in het dossier*” – gegevens die betrekking hebben op de gegrondheid van de aanvraag – zijn niet ter zake, aangezien verweerder heeft geoordeeld dat de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is. Verzoeksters stelling dat geen rekening werd gehouden met de overige aangevoerde elementen, leidt evenmin tot het besluit dat in voorliggende zaak verkeerdelijk werd geoordeeld dat niet werd voldaan aan de vereiste om een identiteitsdocument voor te leggen of om de onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument in België te verwerven op geldige wijze werd aangetoond. Met de loutere verwijzing naar de in de aanvraag aangevoerde informatie, slaagt verzoekster er niet in de voormelde vaststelling te weerleggen.

De eerste bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. De schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van

het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN